

בש"פ 3434/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3434/15

לפני: כבוד השופט ע' ברון

ה המבקש: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' בסיוון התשע"ה (21.5.2015)

בשם המבקש:עו"ד אופיר טישלר

בשם המשיב:עו"ד יעלא עתמונה

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרם) התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרם"), החל מיום 28.5.2015 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 14-08-41111-08-14 בבית המשפט המחויז בנצרת, לפי המוקדם.

רקע עובדתי והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

1. נגד המשיב הוגש לבית המשפט המחויז בנכורת כתוב אישום, המיחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין; ועסקה אחרת בסמך מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

כעולה מכתב האישום, המשיב קשרר קשר עם בן דודו (להלן: א). ליבוא סם מסוכן מסווג חשש במשקל 3-4 ק"ג לישראל מלבדו. זאת, במסגרת קשר עם סוחר סמים לבניין הפועל בשירות החיזבאללה (להלן: ג), אשר הבריח בעבר מטעני חבלה לשטח ישראל. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום, בסמוך לחודש מרץ 2014 א. וג. קשרו קשרר ליבוא סם מסוכן מסווג חשש לישראל גובל לבנון. המשיב קשרר קשר עם א. להיות שותף להברחה, תוך מודעותיו להזהותו של ג., כדי שהבריח בעבר מטעני חבלה לשטח ישראל. על פי הקשר, הובטח למשיב ולא. כי יקבלו 1,000 דולר עבור כל ק"ג סם שיובחר. צוין כי א., שותפו של המשיב לעבירות,ណון במסגרת כתוב אישום נפרד והוא הורשע על פי הודאותו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון.

2. بد בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. במסגרת הבקשה נטען כי קיימות נגד המשיב ראיות לכואורה וכי קמה עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, שכן מעשי מהווים עבירה ביטחון על פי חוק. כן נטען בבקשתה כי קמה נגד המשיב עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, בשל סבור להחש שהוא יסקן את ביטחון הציבור אם ישוחרר. עוד צוין כי קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, לאחר שקיים יסוד סביר להחש כי אם ישוחרר המשיב, הדבר יביא לשיבוש הליכי משפט.

ביום 28.8.2014 הסכימה מי שהייתה אז באת-כוחו של המשיב למעצרו עד להחלטה אחרת, וביקשה דחיה של הדיון לשם צילום ולימוד החומר. מאז נדחה הדיון בבקשתה למעצר עד תום ההליכים מספר לא מבוטל של פעמיים, זאת בין היתר בשל בקשות המשיב לדחיתת מועד ובשל אי-ילוצי בית המשפט. לבסוף התקיים דיון ביום 12.11.2014, שבמהלכו הסכימה באת-כוחו הקודמת של המשיב לקוינן של ראיות לכואורה בכפוף להסתיגות מקיומה של כוונה לפגוע בביטחון המדינה. בית המשפט הורה על הזמנת تسוקיר מעצר תוך שהוא מדגיש כי אין בכך להציג על כוונתו בעניין שחרור המשיב. לפי תסוקיר מעצר מיום 7.12.2014, שירות המבחן לא בא בהמלצת לשחרר את המשיב ממשר, וזאת לנוכח מסוכנותו ובհיעדר חלופת מעצר ראייה. ביום 8.12.2014 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, תוך שהוא מצין כי במידה שתימצא חלופת מעצר מתאימה, מרוחקת דיה מקום מגורי, ניתן יהיה לפנות לקבע המבחן לבחינת חלופה זו.

קצב התקדמות ההליכים בתיק

3. ביום 16.9.2014 כתב האישום הוקרא למשיב, ובאת-כוחו הקודמת בבקשתה לדחות את המענה לכתב האישום למועד אחר. בית המשפטקבע דיון מוקדם ליום 5.11.2014, ובפתח אותו דיון ציינה המבקרת כי בתיק טרם התקבלה תעודה חיסין, וכי משומם כר' חומר החקירה לא הועבר במלואו למשיב. בנסיבות אלה, בבקשתה באת-כוח המבקרת דחיה נוספת, ובאת-כוח המשיב הctrפה לבקשתה זו. ביום 8.12.2014 ביקשו בא-כוח הצדדים להעביר את הדיון בתיק להרכבת אחר, משומם שבפני ההרכבת הדן בעניינו של המשיב הונח זה מכבר התקיק בעניינו של א. – ומדובר בשני הילכים שהופרדו בمكان על ידי המבקרת. בית המשפטקבע כי נשיא בית המשפט המחויז יקבע מחדש את ההרכבת שדין בתיק, ובהתאם לאמור הועבר הטיפול בו להרכבת בראשות כבוד השופט א' אברהם. לאחר פעמיים נוספות שבahn נדחה הדיון בבקשת בא-כוח המשיב, ביום 25.2.2015 התקיים דיון לפני הרכבת החדש. במהלך הדיון שיחרר בית

המשפט המחויז את בא-כוח המשיב מייצגו לבקשתה, מאחר שייצגה את א. בתיק המקובל שמתנהל בבית המשפט לפני הרכב אחר. כמו כן, בית המשפט הורה למשיב סניגור מטעם הסניגוריה הציבורית, ולבסוף מונה עורך הדין ואסם שחדרה מהסניגוריה הציבורית בא-כוחו. ע"ד שחדרה ביקש דחיה נוספת של הדיון לצורך לימוד התיק, ובית המשפט קבע את המשך הדיון ליום 26.3.2015. ביום 26.3.2015 הופיע ע"ד ללאعتمה מהסניגוריה הציבורית בא-כוחו של המשיב. בית המשפט קבע את המשך הדיון ליום 2.4.2015 והורה למשיב להיפגש לקראת הדיון עם בא-כוחו החדש. כמו כן המליץ בית המשפט לשב"ס לאפשר למשיב לשוחח עם בא-כוחו הקודמת כדי לתאם את העברת החומר לבא-כוחו החדש.

ביום 2.4.2015 הוסדרה לבסוף סוגית יצוגו של המשיב, ובמהלך הדיון שהתקיים ביום זה מסר המשיב כפירה מפורטת בכתב האישום. ביום 15.4.2015 הגישה המבקשה את תיק המוצגים, ובית המשפט קבע דיונים לשמייעת פרשת התביעה לימים 17.5.2015, 18.5.2015 ו-20.5.2015. כן נקבע דיון שבו צפואה להתחילה פרשת ההגנה ליום 3.6.2015. ביום 17.5.2015 קבע בית המשפט כי הדיון בעתרה לגלווי ראייה חסינה שהגיש בא-כוח המשיב יתקיים בתחילת הישיבה שנקבעה ליום 20.5.2015. בנוסף, נשמעה עדותו של אחד מעדי התביעה. א., שותפו של המשיב, היה גם הוא אמרו להעיד באותו יום, אך הוא לא הגיע בשל תקללה; ובית המשפט הורה כי א. יובה לדין ביום 18.5.2015. בישיבה שהתקיימה ביום 18.5.2015 העידו א. ועוד נסף מטעם התביעה. ביום 20.5.2015 התקיים דיון בבקשת המשיב להסרת חיסיון, ובסיומו קבע בית המשפט מועד דיון נוספים לימים 29.6.2015 ו-6.7.2015, בנוסף למועד הדיון המקורי ליום 3.6.2015.

טענות הצדדים בבקשת דין

4. משנקפו בנסיבות תשעה חודשים מיום מעצרו של המשיב ללא שמשפטו הסתיים, המדינה הגישה בקשה להאריך את המעצר של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. המבקשה טוענת כי יש להאריך את מסוכן מסויל-3-4 ק"ג מלבדו, תוך שהמשיב היה מודע לזהותו של הגורם הלבונני בקשר, פועל חיזבאללה שהוא מעורב בעבר בהברחת מטעני חבלה אל תוך שטח מדינת ישראל. המבקשה טוענת כי מסוכנותו של המשיב נשקפת אף מגילוין הרשעויות הקודמות – קר בין היתר, בשנת 2007 הושטו של המשיב שששות מאסר בגין עבירות של מגע עם סוכן חז'ז, קשרתו קשר לעשרות פשע ויבוא והספקת סמים. כן צוין כי לחובת המשיב עומד מאסר על תנאי בר הפעלה של 18 חודשים בעבירות סמים מסווג פשע. עוד נטען בבקשת כי תסוקיר המעצר שנערך בעניינו של המשיב עד על הסיכון להישנות של עבירות דומות בעtid, ולא בא בהמלצת לשחררו. לטענת המבקשה, העיכוב שחל בשמייעת הריאות בתיק נבע אכן גם מדחיה בהוצאה תעודת חיסיון מטעם המבקשה, אך בעיקר ממועד דיון שמקורן בחילופי יצוג של המשיב. המבקשה מדגישה כי שמייעת הריאות בתיק החלה בנסיבות, וכעת התיק קבוע להמשך פרשת התביעה ותחילת פרשת ההגנה בימים 29.6.2015, 3.6.2015 ו-6.7.2015. משכך, לדברי המבקשה בתקופה הקרובה צפואה התקדמות משמעותית בשמייעת הריאות בתיק.

המשיב מתנגד לבקשת להאריך מעצר. בא-כוחו הנוכחי ציין במהלך הדיון לפניו כיאמין התקיימו לאחרונה ישיבות הוכחות, אך במהלך העידוי שלושה עדים בלבד מתוך רשימת עידי התביעה. עוד נטען כי התמימות ההליכים אינה רובצת כמעט לפרטיו של המשיב, שכן הדיון בבקשת לערר עד תום ההליכים התנהל במשך זמן רב – בעוד שהמשיב נעצר בחודש יולי 2014, ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים ניתנה רק בחודש דצמבר 2014, בחולוף חמישה חודשים. כן ציין בא-כוח המשיב כי בית המשפט המחויז קבע בהחלטתו מיום 8.12.2014 כי ניתן יהיה בעtid לשחרר את

המשיב לחולופת מעצר, היה ותימצא חלופה רואיה. משכך, נטען כי יש לשחרר את המשיב לחולופת מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני אצל קרוביו משפטו בمزירות. עוד נטען כי התיק לא צפוי להסתאים בנסיבות ההוכחות הקרובות שכן טרם ניתנה החלטה בעתרה לגילוי ראייה חסומה. לבסוף, הצע בא-כוח המשיב להאריך את מעצרו של המשיב בשישים ימים בלבד, זאת מאחר שבמהלך חדש אוגוסט לא התקיימה ישיבות הוכחות בשל פגرت בית המשפט.

דין והכרעה

5. לאחר ששאלתי את טיעוני הצדדים, באתי לידי מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, בבאו של בית משפט זה להאריך את מעצרו של הנאשם במשך תשעתה וחודשים מבלתי審理ו הסתיים, יש לעורק איזון בין הפגיעה המתמשכת בחירותו הנאמן לבין הצורך לשמור על שלום הציבור. אמות המידה שנקבעו להכרעה בבקשת להאריך מעצר מסווג זה בין היתר הימשכות המעצר; מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; עברו הפלילי; חומרת המעשים המזוהים לו בכתב האישום; החשש מפני שיבוש הליכי משפט; וכן קצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 6683/14 מדינת ישראל נ' פינטו (22.10.2014); בש"פ 3468/13 מדינת ישראל נ' טראוב (19.5.2013)).

6. בנסיבות העניין מסוכנותו של המשיב נשקפת מהמיוחס לו בכתב האישום, שלאפי המשיב קשר ישיר לייבוא סם מסוכן יחד עם פעיל חיזבאללה שהבריח בעבר מטענו חבלה אל תוך שטח ישראל. מסוכנותו של המשיב לנולדת גם מהרשעותיו הקודומות. המשיב הורשע בשנת 2007 בעבירות זהות לאלה המופיעות בכתב האישום הנוכחי, ונגזרו עליו שש שנים מאסר. ואם לא די בכך – זמן קצר לאחר שחרורו מעונש המאסר, המשיב הורשע בשנת 2013 בעבירות קשירת קשר לבצע פשע, והושתו עליו 20 חודשים מאסר בפועל. עוד יאמר כי המשיב ביצע לכואורה את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום הנוכחי כאשר תלוי ועומד נגדו עונש של 18 חודשים מאסר על תנאי בר הפעלה, והתנאי הוא שלא יעבור עבירות סמיים מסווג פשע. כאמור יש כדי להuid על המסוכנות הרבה הרבה הנשקפת מהמשיב, אשר שב למגע הפשעה גם לאחר שהורשע, ריצה עונש מאסר בפועל, וכשנgado עומד ותלו עונש מאסר על תנאי.

לעניין קצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי, סבורתני כי דוחות מועד הדיון נגרמו במידה רבה, אם כי לא באופן בלעדי, בשל חילופי יציג אצל המשיב (פעם) והגשת בקשה דוחיה שונות מטעם בא-כוחו הקודמים. כפי שצווין, מאז הסדרה סוגית יציגו של המשיב בחודש אפריל 2015, החלה בינתיים שימושה הוכחות בתיק ביום 17.5.2015, ועד כה נשמעה עדותם של שלושה מטות עד הتبיעה. ביום 20.5.2015 התקיים דיון בבקשת המשיב להסרת חיסין, וכעת התיק קבוע לישיבות הוכחות לימים 3.6.2015, 29.6.2015, 6.7.2015 ו-29.6.2015. בשלב זה ולונכת התקדמות שחלła בתיק, קיימת לטעמי הצדקה להיעתר בבקשת ולהורות על הארact מעצרו של המשיב בתשעים ימים. ועור, כי ככל שהמשיב סבור שקייםות חולופות מעצר ראויות בעניינו כפי שטען בדיון לפניי, פותחה בפניו הדרך להגיש בקשה לעון חוזר בבית המשפט המחויז – שכן ככל דיון בבקשת להאריך מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים אינו האכמנה המשפטית הרואה לבחינות חולופות מעצר לגוף (בש"פ 5414/14 מדינת ישראל נ' אלעמראני, פסקה 15 (14.8.2014); בש"פ 3783/14 מדינת ישראל נ' איפרגן, פסקה 16 (2.6.2014)).

הבקשת מתකבלת אפוא. אני מורה על הארact מעצרו של המשיב החל מיום 28.5.2015 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 41111-08-14 בבית המשפט המחויז בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בסיוון התשע"ה (26.5.2015).

עמוד 4

